



ת"פ 24497/06/20 - מדינת ישראל נגד עבד אל חי אמיר, א.ט.ל חוסן בניין ומסחר בע"מ

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24497-06-20 מדינת ישראל נ' אמיר ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל אוסטפלד נאוי המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד כרמל קדור
הנאשמים	1. עבד אל חי אמיר 2. א.ט.ל חוסן בניין ומסחר בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד ג'לג'ולי איהב

גזר דין

עובדות ורקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאת הנאשם 1 בשמו ובשם החברה הנאשמת, בעובדות כתב האישום המתוקן.

הנאשם 1 הורשע ב-15 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש להם לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק").

כמו כן, הנאשם 1 והנאשמת 2 הורשעו יחדיו ב-5 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש להם לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, בשנים 2013-2014 היה הנאשם 1 רשום כעוסק מורשה בענף שיפוץ מבנים ועבודות בניין. הנאשמת 2, חברה פרטית מוגבלת במניות, הייתה רשומה כעוסק מורשה בענף שיפוץ מבנים ועבודות בניין. הנאשם 1 היה דירקטור ובעל המניות של הנאשמת 2 וכן שימש כמנהלה הפעיל.

3. בתקופה זו ניכה הנאשם 1 מס תשומות בהיעדר מסמכים ב-15 דוחות תקופתיים על שם העוסק המורשה שלו, אותם הגיש למנהל מס ערך מוסף, בסך **2,950,318 ₪**, וזאת במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס.



4. כמו כן, בתקופה זו ניכתה הנאשמת 2 באמצעות הנאשם 1 מס תשומות בהיעדר מסמכים ב-5 דוחות תקופתיים ע"ש הנאשמת 2, אותם הגישו למנהל מס ערך מוסף בסך **1,590,105 ₪**.

רישום פלילי

5. לחובת הנאשם ארבע הרשעות קודמות, ביניהן הרשעה משנת 2016 בגין ביצוע עבירה של תקיפה סתם אז נדון לעונש מאסר על תנאי. כמו כן לחובתו עבירות סמים ורכוש שבוצעו לפני למעלה מעשור.

הממונה על עבודות השירות

6. בחוות הדעת מיום 11.9.22 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

ראיות ההגנה לעונש

7. הוגשו לעיוני מסמכים מטעם ההגנה כדלקמן: מסמך רפואי נ/1 ממנו ניתן ללמוד על מצבו הרפואי הלקוי של הנאשם 1; מסמך נ/2 ממנו נלמד כי הנאשם 1 משולב בהליך טיפולי במרכז לטיפול בהתמכרויות.

טענות הצדדים

טיעוני המאשימה

8. במסגרת טיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לערך המוגן ולחומרה הרבה שיש לייחס לעבירות כלכליות וכן לעבירות המס בפרט. המאשימה ציינה כי מדובר בעבירה שיש בה פגיעה בביטחון הכלכלי של הציבור, פגיעה בערך השוויון ובנשיאת נטל המיסים.

9. בהתייחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ציינה המאשימה את **סכום המחדל העומד על 4,540,423 ₪** והעובדה כי לא שולם דבר כנגדו. לטענת המאשימה, אי הסרת המחדל מהווה נסיבה לחומרה והפנתה לפסיקה.

10. המאשימה הדגישה כי הנאשם פעל באופן מחושב ושיטתי והגיש 20 דוחות, ביניהם 15 דוחות שהוגשו בשמו ו-5 דוחות שהוגשו בשמה של הנאשמת 2. עוד ציינה המאשימה כי חלק מהדוחות אף הוגשו לתקופות חופפות בהיעדר מסמכים. המאשימה הדגישה את השיטתיות שבביצוע העבירות על ידי הנאשם בהיותו מבצע העבירות באופן בלעדי.

11. המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 חודשי מאסר לבין 50 חודשים לצד מאסר מותנה, קנס בין 5 אחוזים ועד 10 אחוזים מסכום המחדל, וכן התחייבות להימנע מעבירה. לעניין הנאשמת 2 ציינה המאשימה כי מדובר בחברה שאינה פעילה, על כן עתרה לקנס סמלי.

12. בהתייחס המאשימה לנסיבות הנאשם עצמו ציינה כי אי הסרת המחדל ואי ריפוי הנזק שנגרם לקופת



המדינה הוא נסיבה לחומרה ויש בכך ללמד על העדר נטילת האחריות הלכה למעשה. עוד ציינה המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם.

13. באשר למשך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות בשנת 2014 ועד להגשת כתב האישום בשנת 2019 טענה המאשימה כי החקירה כאן נפתחה בעקבות פרשייה גדולה שהתגלתה בשנת 2018, כאשר בשנת 2019 בוצעה השלמת חקירה. המאשימה הוסיפה כי מכתב היידוע נשלח בחודש פברואר 2020, כך שבפועל מיום ביצוע החקירה ועד להגשת כתב האישום חלף פרק זמן של שנה וחצי. היינו, אין מדובר בשיהוי.

14. נוכח זאת עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. כן עתרה לקנס סמלי על החברה.

טיעוני ההגנה

15. הסניגור הדגיש כי הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות למעשיו. הסניגור הסביר את עברו הפלילי של הנאשם במצוקה קשה נוכח התמכרותו לסמים. עוד טען הסניגור כי מדובר בנאשם שמצבו הרפואי לקוי והוא מועמד להשתלת כליה. הסניגור הדגיש כי אין מדובר בעבריו מתוחכם הבקיא בניחול חשבונות ומדובר במי שנוצל על ידי אחרים לביצוע העבירות, שכן הנאשם לא התעשר מביצועו.

16. עוד טען הסניגור כי לא ניתן להתעלם מכך שהחקירה נפתחה כחמש שנים לאחר ביצוע העבירות והוסיף כי הנאשם קשה יום ואין ביכולתו הכלכלית להסיר את המחדל.

17. שמעתי את הנאשם עצמו שצין כי הוא מתגורר עם הוריו, אינו עובד היום וממתין להשתלת כליה.

דין והכרעה

18. במעשיו פגע הנאשם בהכנסות המדינה ממיסים ובערך השוויון שבין משלמי המיסים. להימנעות מתשלום מס השפעה על נזקים גדולים שנגרמים לכלכלת המדינה וליכולתה לספק את שירותים להם זכאי כל אזרח.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מ"י (31.12.18)

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".



19. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מלמדת כי במהלך כשנה וחצי, לא הגיש הנאשם 15 דוחות תקופתיים ולא צרף את המס המתחייב, כמו כן בהיותו המנהל הפעיל של הנאשמת 2, בעל המניות והדירקטור, לא הגיש 5 דוחות תקופתיים ולא צירף את המס המתחייב. בסך הכל מעל הנאשם בקופה הציבורית בסכום של כ-4,540,423 ₪. מעשים אלו בוצעו באופן שיטתי, פגעו באופן מוחשי בערכים המוגנים והובילו לנזק לקופת המדינה. לקולה אציין כי מידת התחכום אינה גבוהה ולא נעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות.

20. מידת הפגיעה כאן עומדת על הרף הבינוני-גבוה בשים לב לסכום המחדל שלא הוסר, לנזק שנגרם למדינה ולציבור, (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מ"י** (25.10.2015) בפסקה 14), ובשים לב לכך שהנאשם הורשע בכך שהתכוון להתחמק או להשתמט מתשלום המס. הנאשם אף לא ניסה להסדיר את החוב והצדיק מעשיו בכך שהוא מכור לסמים, נמצא בהליכי גמילה ושרוי במצוקה כלכלית. בהקשר זה ראוי להזכיר כי "**אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם**" (ר' את רע"פ 977/13 **אודי נ' מ"י** (20.2.2013)).

21. הענישה הנוהגת בעבירות אלה הנה רבה ומגוונת. להלן מספר פסקי דין:

א. ברע"פ 3203/22 **עפאנה נ' מדינת ישראל** (17.5.22) המבקש והחברות כללו במסגרת הדיווחים למע"מ כמס תשומות, סכום כולל של 2,514,808 ₪ באמצעות שימוש ב-94 חשבוניות פיקטיביות. המבקש והחברות הורשעו, בתום הליך הוכחות, בעבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק יחד עם סעיף 117(ב1) לחוק, עוד יוחסה רק לנאשם עצמו עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק. בגזר הדין, עמד בית משפט השלום על נסיבות ביצוע העבירה שעניינן פעילות מתוכננת למשך תקופה ארוכה, גובה הנזק שנגרם לקופת המדינה ואי הסרת המחדל. לצד זאת התייחס לשיהוי בהגשת כתב האישום, מבלי שהמאשימה הצביעה על טעם לכך. בסופו של יום נקבע מתחם העונש ההולם בין 12 ל-30 חודשי מאסר. בשים לב לכך שהמבקש לא נטל אחריות למעשיו ולא הסיר את המחדל, נגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס בסך 70,000 ₪. ערעוריו של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון, נדחו.

ב. ברע"פ 9004/18 **מאיר יצחקי נ' מ"י** (31.12.18) הורשעו המבקשים לאחר שמיעת ראיות, בביצוע 55 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדון, בסך כולל של 1,459,723 ₪. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 120,000 ₪, ועל הנאשמת הוטל קנס בסך 100,000 ש"ח. בית משפט השלום עמד על מכלול נסיבותיו האישיות של המבקש, ובכללן עברו הפלילי הנקי, הסרת המחדל, תרומתו לקהילה ולרווחתם של חיילי צה"ל וכן מצבה הרפואי הקשה של רעייתו ותמיכתו בה. עוד התחשב בית משפט השלום בחלוף הזמן במהלכו לא בוצעו עבירות נוספות בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל נוכח חומרת העבירות, תוך שצוין כי אין בחלוף הזמן וביתר נסיבותיו האישיות של המבקש כדי לפטור אותו מעונש מאסר מאחורי סורג וברית.

ג. ברע"פ 6781/18 **סלימאן סאמר בע"מ נ' מ"י** (1.11.18) המבקשים הורשעו, לאחר הליך הוכחות, ב-36 עבירות לפי סעיפים 117(ב)(5) לחוק, והמבקש (הנאשם) הורשע בנוסף בעבירה לפי סעיף 119 לחוק, וכן בעבירה לפי סעיף 117(א)(1) לחוק. סכום ניכוי התשומות ללא תיעוד כדון עמד על 4,031,856 ₪. בית משפט השלום שקל לחומרא את טיב העבירות, שיטתיות ביצוען, התקופה הממושכת שבה הן נעברו, עברו הפלילי של וכן את אי הסרת המחדל. מנגד שקל את המלצתו החיובית



של שירות המבחן, נטילת האחריות וכלל הנסיבות האישיות. בסופו של יום נגזרו על המבקש 24 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 50,000 ₪. על החברה הוטל קנס בסך של 5,000 ₪ מאחר ולא הייתה פעילה.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה אך ורק בעניין גובה הקנס, והעמיד אותו על סך של 100,000 ₪. ערעורו של המבקש לבית המשפט העליון, נדחה.

ד. ברע"פ 5253/17 **אשרף אבו סרייה נ' מ"י** (16.04.2018) הורשע המבקש בכך שבין החודשים אוגוסט 2008-דצמבר 2010 ניכה בדוחות התקופתיים שהגיש למע"מ, מס תשומות בסך של 1,589,961 ש"ח בלא שהיו בידיו חשבוניות מס כדין. המבקש הורשע ב-21 עבירות של ניכוי מס תשומות בלא שיש לו לגביו מסמך כאמור. במסגרת גזר הדין הושתו על המבקש 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 60,000 ₪. בגזירת הדין בית המשפט התייחס לקולה הבך שהעבירות בוצעו ללא תחכום ומבלי שנעשה שימוש בחשבוניות מס פיקטיביות וכן בכך שהמבקש לא קיבל אחריות למעשיו והתנהל באופן שהאריך את ההליכים וסרבלם. עוד הודגש כי המבקש לא הסיר את מחדליו וחוב המס שנוצר, הוא חוב אבוד. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ה. ברע"פ 7779/15 **חברת כץ עבודות צבע בע"מ נגד מ"י** (31.1.16) נדון עניינם של המבקשים, שהורשעו לאחר שהודו בעבירה של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לכך מסמך מחייב, ובעבירה של מסירת דו"חות הכוללים ידיעות כוזבות בגין כך שהשתמטו מתשלום סכום מס בסך 1,520,508 ₪. המחדל לא הוסר ולאחר בית משפט השלום שקל לקולה את הקריסה הכלכלית של המבקשים, גזר על המנהל 20 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 30,000 ₪ ועל החברה נגזר קנס בסך 100,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

22. **מכל המפורט, תוך שקילת הפסיקה הנהוגה, הערך החברתי בו פגע הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.**

23. בעניינו של הנאשם מצטברים מספר שיקולים מקלים. ראשית תודגש הודאתו במיוחס לו והיחסון בזמנם של העדים. עוד אציין כי לחובת הנאשם אומנם הרשעות קודמות אך מדובר בעבירות שאינן ממין העניין וזו לו הפעם הראשונה בה הוא מעורב בעבירות מס. בנוסף, מאז הוגש כתב האישום, הנאשם לא היה מעורב בפלילים. כן שקלתי את מצבו הרפואי של הנאשם כפי שעולה ממסמך נ/1, אשר אומנם אין בו כדי לאיין את עונש המאסר לחלוטין אך יש בו כדי לבסס התחשבות מסוימת בעונש שיוטל. עוד התחשבתי בשילובו של הנאשם בטיפול במרכז לטיפול בהתמכרויות.

מצאתי כי יש במפורט לעיל כדי להתחשב באופן ממשי במצבו ובנסיבותיו של הנאשם כך שיוטל עליו עונש ברף הבינוני - נמוך של מתחם הענישה שנקבע. זאת, בשים לב למדיניות הענישה המתחייבת בעבירות מעין אלה, בהן מעמד הבכורה ניתן להרתעה.



24. עם זאת, למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם מצטרף שיקול נוסף ליתר שיקולי הענישה - חלוף הזמן. בפסיקת בית-המשפט העליון נקבע, כי "שיהוי ממושך של רשויות התביעה בהגשת כתב אישום עשוי להביא להקלה בעונש, בהתחשב, בין היתר, במשך השיהוי וטעמיו, בחומרת העבירה וטיבה, בנוק שנגרם לנפגע העבירה ובתרומת התנהלותו של הנאשם לעיכוב" (ר' לעניין זה את ע"פ 4603/17 אדרי נ' מ"י (16.7.19) בפסקה 33).

25. בעניינו מדובר בתקופה של 5 שנים שחלפו מאז ביצוע העבירות ועד למועד הגשת כתב האישום, אשר אומנם לא ניתן להגדירה כשיהוי, לא כל שכן שיהוי בלתי סביר, ואולם לתקופה ממושכת זו יש ליתן משקל בגזירת הדין ויש בעצם קיומה כדי להקל בעונשו של הנאשם באופן משמעותי ולקבוע כי עונשו של הנאשם יעמוד ברף הנמוך של המתחם, הגם שלא התחתון שבו.

סוף דבר

26. נוכח כל האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם

א. מאסר למשך 20 חודשים.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת מס.

ג. קנס בסך 200,000 ₪ או 90 ימי מאסר.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.23 וב-1 לחודש שלאחריו. באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ועבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת מס, ישלם את הסך של 100,000 ₪. לא יצהיר, יתווספו 100 ימים למאסרו.

על הנאשמת

ה. בעניין הנאשמת 2, מאחר ואינה פעילה, מצאתי להטיל קנס סמלי בסך של 1 ₪.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי מרכז.



ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ג, 22 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.